

Дамян Дамянов

Работниците закусват

Наклякали покрай машините,
Със неизбръснати лица,
Закусват те. Закусват силните
Със тиха кротост на деца.
Отчупват хляба и халвицата
Със пръсти, черни от масла.
Закусват просто. Като птиците.
А млъкналите колела,
Трансмисиите и каишите
Ги гледат като че със страх,
Защото тези хора с грижите,
Със хляба, с този гърлен смях,
С каскетите, небрежно килнати
Над изпотените чела,
По-яки са сега, по-силни са
От всички тези колела.
Мълчат машините, железните.
И паднали на колена,
На господаря през трапезата
Покорно пазят тишина.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8028>]